

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 522/23
21.9.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Огњен Тарабић из Београда, улица Војводе Миленка бр. 30-32, против тужене-противтужиље ББ из ..., ради измене одлуке о моделу виђења и др, одлучујући о жалби тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2 1994/20 од 20.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2023. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2 1994/20 од 20.06.2023. године, у четвртном и петом ставу изреке, а жалба тужиоца-противтуженог **СЕ ОДБИЈА** као неоснована.

Образложење

Ожалбеном пресудом, првим ставом изреке, дозвољено је преиначење противтужбе тужене-противтужиље ББ, како је то предложено поднеском предатим на рочишту од 08.12.2022. године, које се односи на делимично лишење родитељског права тужиоца-противтуженог АА. Другим ставом изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне ВВ и малолетног ГГ са оцем АА на тај начин што ће се исти одвијати сваке суботе од 11:00 до 14:00 часова у ..., при чему ће се примопредаја деце вршити испред полицијске Управе у Смедереву; којом пресудом се мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 1884/18 од 03.10.2019. године у ставу трећем изреке. Трећим ставом изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тужена-противтужиља ББ тражила да се обавезе тужилац-противтужени АА да на име доприноса за издржавање малолетне ВВ и малолетног ГГ плаћа месечно износ од по 12.000,00 динара укупно 24.000,00 динара, уплатом на означени текући рачун законске

заступнице малолетне деце мајке ББ сваког 1. до 5. у месецу за текући месец почев од 07.04.2021. године убудуће док за то постоје законски услови, с тим што је доспеле а неплаћене износе дужан платити у року од 15 дана од дана пријема пресуде, као и предлог тужене-противтужиље за одређивање привремене мере којом би се обавезао тужилац-противтужени да на име свог дела доприноса издржавању малолетне деце ВВ и ГГ плаћа месечно износ од по 10.000,00 динара укупно 20.000,00 динара, почев од дана подношења противтужбе. Четвртим ставом изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиље ББ па се тужилац-противтужени АА делимично лишава родитељског права у односу на малолетну децу ВВ и ГГ и то у погледу права да одлучује о питањима која битно утичу на живот деце: промену пребивалишта деце, издавање исправа и пасоша за малолетну децу, путовање малолетне деце у иностранство и регулисање здравствене заштите малолетне деце. Петим ставом изреке, по службеној дужности је одређена привремена мера па је тужилац-противтужени АА делимично лишен родитељског права у односу на малолетну децу ВВ и ГГ и то у погледу права да одлучује о питањима која битно утичу на живот деце, а претходно побројана у четвртном ставу изреке; с тим што привремена мера из овог става остаје на снази до правноснажног окончања поступка и има дејство правноснажног решења о извршењу, док евентуално изјављена жалба на пресуду не задржава извршење решења о одређеној привременој мери. Шестим ставом изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене-противтужиље у делу у ком је тражила да се уреди начин одржавања личних односа мал. ВВ и мал. ГГ са оцем АА тако што ће се исти одвијати сваки други викенд од суботе преподне до недеље послеподне, као и 7 дана зимског и 15 дана летњег распуста, на тај начин што ће отац преузимати децу суботом у 10:00 часова и враћати малолетну децу недељом у 16:00 часова испред Полицијске управе у Смедереву. Седмим ставом изреке, утврђено је да је тужба тужиоца-противтуженог АА од 29.12.2020. године повучена. Осмим ставом изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против ове пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужилац-противтужени, побијајући пресуду из свих законских разлога и то у четвртном и петом ставу изреке.

Испитујући ожалбену пресуду у смислу члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, 10/2023-др. закон), у вези са чланом 202 Породичног закона – ПЗ (“Службени гласник РС” бр. 18/2005, 72/2011 – др. закон и 6/2015), Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца-противтуженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Апелациони суд налази да није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом тужиоца-противтуженог посебно указује, јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање, који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима предмета, док је изрека пресуде јасна и не противречи разлозима исте датим у образложењу.

Према стању у списима, пресудом Првог основног суда у Београду П2 1884/18 од 03.10.2019. године, ставом првим разведен је брак између овде парничних странака; ставом другим су малолетна ВВ рођена ...2009. године и малолетни ГГ рођен ...2012. године, поверени мајци ББ на самостално вршење родитељског права; ставом трећим су уређени лични односи малолетне деце са оцем на тај начин што ће се исти одвијати по договору родитеља уз посредовање стручне службе радника ГЦСР Смедерево у преузимању и враћању малолетне деце; ставом четвртим је обавезан АА да на име свог доприноса издржавању малолетне ВВ и малолетног ГГ плаћа месечно износ од по 6.000,00 динара укупно 12.000,00 динара на текући рачун мајке као законске заступнице ББ. Током трајања овог поступка, одређена је привремена мера решењем од 10.02.2021. године, којим је уређено да ће отац виђати малолетну децу у ... сваке суботе од 11:00 до 14:00 часова с тим што ће се примопредаја деце вршити испред ПУ Смедерево.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетна деца живе са мајком, туженом-противтужиљом у ... од 2015. године. За то време, виђање мал. деце са оцем се није остварило, упркос томе што је одржавање њихових личних односа уређено пресудом чија се измена тражи од 03.10.2019. године, осим што је по одређивању привремене мере током трајања овог поступка отац видео малолетну децу једанпут и то 27.02.2021. године када је у ... дошао са својим братом. Малолетна деца ВВ и ГГ су сходно свом узрасту учествовали у поступку пред органом старатељства и изразили љутњу на оца због тога што се дуго нису видели, разочарање због чињенице да се отац не појављује на договореним сусретима, што је аргументовано примерима из којих се јасно види повређеност малолетне деце понашањем оца који по њиховој процени не разуме њихова осећања и потребе. ГЦСР Смедерево је више пута достављао налаз и мишљења, обављао разговоре са мајком малолетне деце и утврдио да је мајка деце сарађивала са Центром и није опструирала виђање малолетне деце са оцем а и током судског поступка је показала да је свесна значаја оца у животу малолетне деце, учинила је напоре да се њихов однос поново успостави, предлагала различите начине виђања малолетне деце са оцем, са децом је дошла у ... ради виђања са оцем али су њени покушаји остали нереализовани због несарадње оца малолетне деце. У току поступка није дошло до промене у односима оца и малолетне деце, односно до разумевања оца да процес реуспостављања односа зависи и од његовог ангажовања у родитељској улози, мада је током поступка био упознат са достављеним стручним проценама органа старатељства и неопходности да се на предложени начин ради на реуспостављању његовог односа са малолетном децом. Иако је поступак покренут од стране тужиоца-противтуженог ради измене одлуке о начину одржавања личних односа са малолетном децом дакле због жеље оца да остварује чешће и квалитетније односе са својом децом, исти је током поступка само вербално изражавао мотивацију за виђање са малолетном децом, а дужи временски период није иницирао контакте, не образлажући јасно своје разлоге за такво поступање већ сматрајући да мајка и малолетна деца треба да имају иницијативу у њиховом односу, а приликом саслушања је навео да "више неће долазити у ..., не жели да он и деца буду заморчићи Центра Смедерево и ПУ у Смедереву, лакше му је да не иде у ... и да се више не бламира, да нема ни он времена за ова играња". Малолетна деца имају пријављено пребивалиште у ... на адреси ... бр. ..., а од 2015. године живе са мајком у ..., али због неспремности оца да да сагласност за промену пребивалишта ка ... коју је мајка малолетне деце од њега више пута тражила, није могла

да оствари здравствено осигурање деце у ..., где је пребацила њихове здравствене картоне јер је логично да се малолетна деца лече у месту где живе. Тужилац-противтужени је приликом саслушања навео да није сагласан да се деци издају путне исправе ради путовања малолетне деце ван Србије због нерешених међусобних односа између њега и ББ, зато што не виђа децу јер му она то не дозвољава и да могу да отпутују негде и да се не врате. Иако је отац пред судом изразио спремност да сагласност мајци малолетне деце да промени пребивалиште ка ... и оверио сагласност код нотара, та сагласност није садржала адекватне податке о пребивалишту малолетне деце, због чега мајка деце на основу такве сагласности није могла да промени њихово пребивалиште. Наведено чињенично стање, првостепени суд је утврдио из налаза и мишљења ЦСР Смедерево од 08.02.2021.год, 22.04.2021.год, 20.12.2021.год, 17.03.2022.год, 23.08.2022.год. и 25.01.2023.год, које је прихватио оценивши их као објективне и дате од стране стручних лица уз сагледавање комплетног функционисања породице годинама уназад, односа родитеља и деце и дате у најбољем интересу малолетне деце, с обзиром на њихов узраст, емоционалне и развојне потребе.

Из истих мишљења органа старатељства, утврдио је и да све наведено указује да отац, тужилац-противтужени није аутентично мотивисан за виђање са децом и да га испољено понашање не показује га као зрелог и одговорног родитеља спремног да допринесе превазилажењу проблема у њиховим међусобним односима. Због тога, како отац малолетну децу није виђао од 2021. године, да нема ни другу врсту комуникације са њима а не учествује ни у једном сегменту њиховог живота, а што све указује на његов родитељски капацитет и сагледавање потреба малолетне деце и њиховог интереса, оценио је да разлози које је тужилац-противтужени навео за издавање сагласности за издавање путних исправа за малолетну децу и за њихово путовање у иностранство, не могу представљати оправдане разлоге, нити сагласност може бити условљавана односима парничних странака, јер су у питању права малолетне деце која су им ускраћена, при чему малолетна ВВ тренира одбојку и има припреме у иностранству, а мајка са малолетном децом годинама не може да иде на море. Поред тога, деца не могу да остваре право на здравствену заштиту у месту становања, те када се уз разлоге које је навео тужилац-противтужени, а који за суд нису оправдани за ускраћивање права малолетној деци, узме у обзир и његово држање током овог поступка, као и његова потпуна неукљученост у живот деце у било ком сегменту, несарадња са органом старатељства, све наведено несумњиво указује да тужилац-противтужени као родитељ, несавесно врши права и дужности из садржине родитељског права, спречава задовољавање правилног интереса малолетне деце, те је суд водећи рачуна о најбољем интересу малолетне ВВ и малолетног ГГ и да не би били угрожени њихови интереси у погледу регулисања питања битних за остваривање њихових правних интереса, оценио да су испуњени услови да се тужилац-противтужени АА делимично лиши родитељског права и то права да одлучује о промени пребивалишта деце, издавању исправа и пасоша за малолетну децу, путовању малолетне деце у иностранство, регулисању здравствене заштите малолетне деце, те је сходно одредбама чланова 6 став 1, 61, 82 и 266 Породичног закона Републике Србије, те одредбе чланова 2, 3 и 9 Конвенције о правима детета, одлучио у четвртном ставу изреке. Уз то, како би правовремено били заштићени интереси малолетне деце у погледу права која нису били у могућности да реализују због несавесног вршења родитељског права тужиоца-противтуженог и како малолетна деца не би трпела

ненакнадиву штету, суд је по службеној дужности одредио привремену меру садржине исте као у ставу четвртом изреке, која је на снази до правноснажног окончања поступка и по којој евентуална жалба на пресуду не задржава извршење, позивајући се на одредбу 447 Закона о извршењу и обезбеђењу, а у вези одредаба чланова 6 став 1, 77 став 3, 82 и 266 став 1 Породичног закона Републике Србије и одредаба чланова 2, 3 и 9 Конвенције о правима детета.

Апелациони суд налази да се наводима жалбе тужиоца-противтуженог не доводи у сумњу правилна и законита одлука првостепеног суда, коју у свему прихвата укључујући и дате чињенично-правне разлоге.

Без утицаја је на другачију одлуку то што је тужилац-противтужени у току поступка доставио суду сагласност за промену адресе пребивалишта малолетне деце, а да претходно није имао ни основне податке о њима, јер одлука суда није заснована само на оцени једног поступка туженог, исказаног тек пред завршетак овог поступка, већ је таква одлука заснована на свестраној оцени свих изведених доказа, сагледавањем породичног функционисања више година уназад, током којих година је тужени само вербално показивао спремност да преузме своје родитељске дужности, док својим поступцима, конкретно својом потпуном одсутношћу и незаинтересованошћу за своју малолетну децу, исто није показао делима. Због тога је правилан закључак првостепеног суда да је тужилац-противтужени несавесно вршио права и дужности из садржине родитељског права, и због чега је првостепени суд правилном применом материјалног права на које се у својој одлуци позвао, правилно одлучио у четвртом и петом ставу изреке ожалбене пресуде.

Како се ни осталим некоментарисаним жалбеним наводима не доводи у сумњу правилност првостепене одлуке у ожалбеном делу, а прихватајући у свему разлоге које је дао првостепени суд, применом чл. 396 ст. 2 ЗПП, пресуда се не образлаже детаљно.

Из наведених разлога суд је одлучио као у изреци применом члана 390 ЗПП.

**Председник већа-судија
Иван Негих, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић